

20. NEDELJA MED LETOM

dan / god	cerkev	ura	mašni namen
20. NEDELJA med letom 16. 8. 2020	sv. Rok	8.30	v zahvalo za 90 let mojega življenja
	Korte	9.00	za župnijsko družino
	sv. Maver	10.00	za novokrščenca Tomaža in njegovo družino
	sv. Maver	20.00	†† iz družine Bertalanič in Habe
PONEDELJEK	sv. Maver	20.00	†Anton Dekovič
TOREK <i>Helena, Cesarica</i>	Korte	19.00	†† Anica in Franc Juriševič in ††Šlošarovi
	sv. Maver	20.00	†† Stipan, Ljubica in Kata
SREDA <i>Janez Eudes, duh.</i>	sv. Rok	20.00	za zdravje hčerke za duše v vicah
ČETRTEK <i>Bernard, opat</i>	Korte	19.00	† Rupnik Alojz, Cetore 19a
	sv. Maver	20.00	†† Marjo Klun in Pino
PETEK <i>Pij X., papež</i>	sv. Maver	8.00	za prijatelje in vse tiste, ki nas obdajajo
SOBOTA <i>Devica Marija, kraljica</i>	sv. Maver	20.00	†† iz družine Zornada
21. NEDELJA med letom 23. 8. 2020	sv. Rok	8.30	za župnijsko družino
	Korte	9.00	† Lino Grbec
	sv. Maver	10.00	30. dan † Sofija Gavran, † Ivan in Matija (ž)
	sv. Maver	20.00	†† iz družine Božič iz Šaleta

Pisarna.: V petek 21. avgusta bomo imeli uradne ure od 8.30 do 10h. V petek bo sveta maša zjutraj. Za vikend me ne bo doma, ker imamo s skavti strateško načrtovanje.

V zadnjem času je nekaterim v Kortah zavrela kri zaradi parkiranja med hotelom Stara šola in cerkvijo. Parkirišče je last cerkve, je pa s pogodbo dano v najem krajevni skupnosti in hotelu. Z zagotovitvijo, da ni moten promet do cerkve in da je zagotovljeno parkiranje za vernike, ki prihajajo k sveti maši. Ker je v vasi več avtomobilov, kot parkirnih mest, posebno takrat, kadar je hotel poln gostov, nastaja gneča. Iščevo ustrezno rešitev, kjer bomo vsi zadovoljni. Če se bo rešitev iskala na nasilen način, bom na parkirišče pripeljal zemljo in posadil krompir. Treba se bo pogovarjati in narediti, tisto kar je možno.

Pretekli teden so bili v Kortah tudi možaki, ki so se mi predstavili kot župnikovi sodelavci iz Doba pri Ljubljani. Zvedel sem, da so s svojim obnašanjem zelo motili sosede župnišča. Sosedom se za nevspečnosti opravičujem za vnaprej prosim za takojšnje sporočilo, ko je kaj narobe, da lahko odreagiram. Res sem bil na dopustu, ampak mogoče bi lahko od daleč kaj uredil. V Izoli imam pravilo: Če me katerakoli skupina zbudi med 11. zvečer in 6. uro zjutraj mi je vsak dolžan 25 evrov, ki jih dam v blagajno karitas. Doslej je vsak plačal samo enkrat. To je jezik, ki ga najbolj razumejo. Predvidevam, če so zbudili mene, so tudi moje sosede in domačini smemo imeti mirne noči, ker imamo naslednji dan službo.

Vprašanje: Kako se imenuje zavetnik h kateremu se priporočamo za kužne - nalezljive bolezni in ima svojo cerkev tudi v Izoli? a) sveta Korona ; b) sveti Anton c) sveti Šarbel ; d) sveti Jakob;

Izola, Korte; leto XXVII., št. 31, 16. – 23. avgust 2020

Pred vsako sveto mašo v nabiralnik ob razkužilu oddajte svojo telefonsko številko! Družina lahko odda samo eno telefonsko številko. Velja tudi za svete maše med tednom! (V Izoli župnik ne pozna in si ne zapomni udeležencev svete maše) **PRI VSTOPU V CERKEV SI PRAVILNO NAMESTITE ZAŠČITNO MASKO. POKRIVATI MORA NOS USTA IN BRADO.** Masko imate nameščeno dokler ne zapustite cerkve. K maši pridete, če nimate znakov okužbe. Upoštevate razdaljo IN nosite maske. **POSKRBITI ZASE IN ZA BLIŽNJE!** Jaz bom še vedno z vami komuniciral z razdalje. Pred cerkvijo sv. Mavra, v Kortah in pri svetem Roku imamo ozvočenje. Tam lahko sledite sveti maši tudi brez maske, upoštevajte pa razdaljo. Tudi sveto obhajilo vam bomo prinesli ven. Iz župnišča si prinesite stole in jih po končani sveti maši tudi vrnite tja, kjer ste jih vzeli.

Zunaj cerkve smete pristopiti k obhajilu brez zaščitne maske, na roko in z razdalje. V cerkvi prihajate k obhajilu z zaščitno masko. V razdalji meter in pol eden od drugega. Ne snemajte maske pred obhajilom! Po prejemu svete hostije se umaknete dva metra levo ali desno, in tam šele dvignete masko, da se lahko obhajate. Ne smete hostije odnašati do klopi. Delivec obhajila bo upočasnil delitev obhajila, če bo potrebno.

Od obhajila se vračate po koridorju, ki omogoča razdaljo. Nikoli ne greste k obhajilu po koridorju, po katerem se ljudje vračajo. In nikoli se ne vračate po koridorju po katerem ljudje prihajajo. V Kortah prihajamo po desni strani in se vračamo po levi (Leva in desna gledano proti oltarju – se pravi kot na cesti vozimo vedno po desni).

Miloščino v naših cerkvah pobiramo po obhajilu. Tudi pri vernikih, ki so zunaj.

NAŠI RAJNI:

Velimir Mikin, Dom upok, 78 let
Juriševič Andrej, Šared 30a, 36 let
Gospod, daj jima večni pokoj!

Karitas: Do septembra ne sprejemamo in ne izdajamo oblačil, obutve in predmetov za ponovno uporabo. Za hrano lahko pokličete župnika.

Tisk. Izšla je nova številka Družine, Poiščite Svetilnik na internetu: <http://zupnija-izola.rkc.si/>

Svetilnik izdaja Župnija Izola, Trg sv. Mavra 4, tel. 059 963 550 in 031 318 814 (župnik Janez) janez.kobal@skavt.net . (s. uršulinke: 05/ 641 40 73). Odgovarja Janez Kobal, župnik, Izola. 500 izvodov. Dobite nas na internetu: <http://zupnija-izola.rkc.si/> : Iz Izole upravljamo tudi župnijo Korte.

POD ČRTO: V šoli se najprej učiš lekcij in potem pišeš test. V življenju te najprej doleti test, iz katerega se naučiš novih lekcij.

SVETI ROK: Večina romarskih cerkva pri nas je Marijinih, nekaj pa je tudi takih, ki so posvečene svetnikom, katerim so se naši verni predniki priporočali kot priprošnjikom v sili.

Med te spada tudi sveti Rok, ki ima na slovenskih tleh precej cerkva, povečini podružnic. Njegovo značilno podobo ali kip, ko kaže kužno rano na svojem stegnu in mu pes prinaša kruha v gobcu, vidimo na številnih stranskih oltarjih in znamenjih. Ta podoba pove, da je Rok zavetnik proti kužnim boleznim; še danes pa se mu priporočajo bolniki, ki imajo rane ali pa bolne noge.

Nekdanje čase so pobožni verniki po velikem šmarnu romali vselej k sv. Roku. Na Slovenskem sta najbolj sloveli božji poti sv. Roka v Dravljah pri Ljubljani in v Brežicah. V Brežice so k sv. Roku priromali tudi iz sosedne Hrvaške, kajti ta svetnik je hrvaški deželni patron. Cerkev sv. Roka v Dravljah pa je bila na današnji dan cilj velike ljubljanske procesije, ki se je vila od stolnice vse do Dravelj in se je vanjo vključilo po več tisoč ljudi. Ko je leta 1644 in 1645 v Ljubljani divjala kuga in je samo v Dravljah v štirinajstih dneh pobrala več kot sto ljudi, so se zaobljubili, da postavijo cerkev sv. Roku v čast in to obljubo že leta 1646 izpolnili. Procesija pa je bil prvič leta 1683. Zdaj procesije ni več, še vedno pa je na god sv. Roka v Dravljah cerkveno žegnanje. Zelo slovesno so obhajali 'šagro' sv. Roka v Kozani v Brdih. Podružno cerkev sv. Roka ima tudi Izola in sicer od leta 1849. Tedaj je v okolici razsajala kolera, Izoli pa prizanesla in ljudstvo je sklenilo obnoviti cerkev sv. Lovrenca ter jo posvetiti sv. Roku.

Zanesljivih virov o življenju tega priljubljenega svetnika nimamo. Legendarno poročilo iz 15. stol. pove o njem, da se je rodil okoli leta 1295 v mestu Montpellier v južni Franciji. Zgodaj je osirotel, razdal svoje veliko premoženje revežem in se leta 1317 odpravil na božjo pot v Rim. Po Italiji je takrat razsajala kuga, ki so jo zanesli mornarji z Vzhoda. Ljudje so trumoma obolevali in umirali. Rok se je na svoji romarski poti ustavil v več krajih, kjer je stregel kužnim bolnikom. Tudi v Rimu je delal tako in številne je ozdravil tako, da jih je prekrizal. Ko se je vračal domov, je v Piacenzi na severu Italije še sam zbolel. Najprej je ležal med bolniki, potem pa se je mukoma zavlekel v gozd ter se naselil v zapuščeni koči. Tam ga je s pijačo krepčal angel, iz bližnjega gradu pa mu je pes prinašal kruh in meso. Po angelu čudežno ozdravljen, se je Rok vrnil v domače mesto, ki je bilo takrat vpleteno v vojsko s sosedi. Bil je tako spremenjen, da ga nihče ni prepoznal. Sam pa tudi ni hotel povedati kdo je, niti tedaj, ko so ga meščani obdolžili vohunstva in ga zaprli v ječo, kjer je po petih letih umrl 16. avgusta 1327.

Svetniku se priporočajo zoper razne nalezljive bolezni, proti bolečinam v nogah, kolenih, proti oteklina, proti steklini in živinski kugi. Kot zavetnika ga časte zdravniki (predvsem kirurzi), lekarnarji, kmetje, jetniki, grobarji in drugi. *vir: Ognjišče*
V času virusne krize se danes na njegov god priporočimo temu svetniku in ga prosimo za našo domovino in vso človeško družino.

Vaš dar župniji: Župnija Izola, Trg sv. Mavra 4, IZOLA: nabiralnik, osebno župniku ali na TRR: SI56 1010 0003 7271 372.

Župnija Korte, Korte 73, 6310 Izola, TRR: SI56 0432 100 0 3185 503.

Papež Frančišek:

Dragi bratje in sestre, dober dan!

Pandemija je očitno pokazala, kako smo vsi ranljivi in medsebojno povezani. Če ne skrbimo drug za drugega, začeni s poslednjimi, s tistimi, ki so najbolj prizadeti, vključno s stvarstvom, ne moremo ozdraviti sveta.

Hvalevredno je prizadevanje mnogih oseb, ki v teh mesecih izkazujejo človeško in krščansko ljubezen do bližnjega tako, da se posvečajo bolnim, s čimer tvegajo tudi svoje zdravje. Resnično so junaki! Kljub temu pa koronavirus ni edina bolezen, proti kateri se je potrebno boriti; zaradi pandemije so prišle na dan širše družbene patologije. Ena izmed njih je izkrivljeno gledanje na osebo, pogled, ki ne upošteva njenega dostojanstva in njene odnosnostne narave. Včasih na druge gledamo kot na predmete; predmete, ki jih uporabimo in zavržemo. V resnici takšen pogled zaslepi ter neti individualistično in nasilno kulturo odmetavanja, ki človeško bitje spreminja v potrošno blago.

V luči vere pa vemo, da Bog gleda na moškega in žensko na drugačen način. On nas ni ustvaril kot predmete, ampak kot osebe, ki so ljubljene in sposobne ljubiti; ustvaril nas je po svoji podobi in podobnosti (prim. 1Mz 1,27). Na ta način nam je podaril edinstveno dostojanstvo, ko nas je povabil, naj živimo v občestvu z Njim, v občestvu s svojimi sestrami in brati, v spoštovanju celotnega stvarstva. V občestvu, lahko bi rekli v harmoniji. Stvarstvo je harmonija, ki smo jo poklicani živeti. In v tem občestvu, v tej harmoniji, ki je občestvo, nam Bog podarja sposobnost, da porajamo in varujemo življenje (prim. 1Mz 1,28-29), da delamo in skrbimo za zemljo (prim. 1Mz 2,15; Laudato si', 67). Razumljivo je, da ni mogoče porajati in varovati življenja brez harmonije, saj bo sicer uničeno.

Prosimo torej Gospoda, naj nam dá oči, ki bodo pozorne na brate in sestre, predvsem na tiste, ki trpijo. Kot Jezusovi učenci ne želimo biti ravnodušni ali individualisti, to sta dve drži, ki sta nasprotni harmoniji. Ravnodušen sem, kadar gledam stran, individualist pa kadar gledam le lasten interes. Harmonija, ki jo je ustvaril Bog, od nas zahteva, da gledamo na druge, na potrebe drugih, da bi bili v občestvu. V vsaki osebi, ne glede na njeno raso, jezik ali položaj, želimo prepoznati človeško dostojanstvo. Harmonija, ki jo je ustvaril Bog, te vodi k prepoznanju človeškega dostojanstva, mar ne? Človek mora biti v središču.

Zavest o dostojanstvu vsakega človeškega bitja prinaša pomenljive spremembe na družbenem, ekonomskem in političnem področju. Če gledamo na brata in na celotno stvarstvo kot na dar, ki smo ga prejeli od Očetove ljubezni, se v nas prebudi drža pozornosti, skrbi in čudenja. Tako vernik na bližnjega, ki ga vidi kot brata in ne kot tujca, gleda s sočutjem in empatijo in ne s prezirom ali sovraštvom. In ko zre svet v luči vere, si prizadeva, da bi s pomočjo milosti razvil svojo ustvarjalnost in svoje navdušenje, da bi razrešil drame zgodovine. Ustvarja in razvija svoje sposobnosti kot odgovornosti, ki izhajajo iz njegove vere, kot Božje darove, ki jih je potrebno dati v službo človeštvu in stvarstvu.

Medtem ko vsi delamo za odpravljanje posledic virusa, ki prizadene vse brez razlike, nas vera spodbuja, da bi se resno in dejavno zavzeli, da bi se borili proti ravnodušnosti vpricho kršitev človekovega dostojanstva. Ta kultura ravnodušnosti spremlja kulturo odmetavanja. Vera vedno zahteva, da dopustimo, da bi bili ozdravljeni svojega individualizma, tako osebnega kot kolektivnega, in bi se spreobrnili.

Naj nam Gospod »povrne vid«, da bi ponovno odkrili, kaj pomeni biti člani človeške družine. In naj se ta pogled spremeni v konkretna dejanja sočutja in spoštovanja do vsake osebe ter v skrb in varovanje našega skupnega doma. Hvala. *vir radio vatican*